

Què fer amb Puigdemont?

Junts per Lloret, la llista més votada en les eleccions del 2019, s'havia dividit entre Tots per Lloret, liderat per Albert Robert, i Junts per Catalunya Lloret, amb Jordi Martínez. Els portaveus de les dues formacions van defensar la unió com una resposta als principals reptes del municipi i van reivindicar la necessitat d'obrir una nova etapa política. Els dos dirigents van coincidir a situar entre les prioritats la diversificació econòmica, la millora dels serveis públics, l'accés a l'habitatge i la qualitat de vida dels veïns. Això se'n diu tocar de peus a terra, encara que una cosa és dir, i l'altra és fer. També fa pocs dies l'exconseller de Justícia Germà Gordó acabava d'assolir un acord amb el partit de Carles Puigdemont per presentar-se conjuntament en fins a 58 municipis en les pròximes eleccions municipals, amb l'objectiu de què les seves propostes, que «tornen a estar de moda», continuïn guanyant terreny. No és una casualitat sinó que l'agrupament de forces en el món de l'antiga Convergència és una necessitat després d'uns anys de divisions buscant una posició central en la dreta catalana que els permeti ser decisius en la configuració del mapa polític de Catalunya a les eleccions locals del 2027 i també, a les eleccions catalanes del 2028. Ara bé, aquests esforços no s'avenen amb els sondejos electorals desfavorables per a la formació de Carles Puigdemont, a la vegada que desdibuixa la seva empremta electoral. L'home de Waterloo no hauria d'ignorar que la seva flama es va apagant, però viu des de fa un temps en una realitat paral·lela. L'anelada amnistia no arriba i està convençut que hi ha un complot contra ell per part dels poders fàctics de l'Estat. L'èpica dels primers anys després de la fugida s'ha transformat en un neguit. El líder no cospa la magnitud de la seva caiguda política? Si les expectatives són d'enfonsament electoral, no valen excuses basades en que durant molt de temps ha captat vots amb una apel·lació sentimental a la figura de Puigdemont. I dins del partit, si finalment torna, no li serà un camí de roses. Ja hi ha veus a la cúpula que contemplin a l'inquilí de Waterloo més com una càrrega que com un actiu valuós. Aleshores, què fer amb Puigdemont? Descavalcar-lo per enviar-lo a la paperera de la història? Díficil en l'estructura d'una formació política dissenyada per albergar la flor i nata de fidels i aduldors. O bé, seguir a pinyó fix fins que arribi la clatellada.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/05/18/fer-amb-puigdemont-130374404.html>